

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

56. Ira: Ex Arnobio. l. 1. Auaritia: ex Chrysost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

vultus obsidet, in maciem liquantur genae. Hac cauantur oculi, tabescunt lumina, mcas tota de sede conuulsa percellitur.

πλεῖστον γαστρι τὴν ὄψιν παραπέμπει, & caetera, quae Latine sic reddunt:

I R A.

Descriptio LVI.

Genob. li. Quid est enim aliud irasci, quam insanite, quam furere, quam in vltionis libidinem ferri, & in alterius doloris cruce[m] efferati pectoris alienatione debacchari? Hoc ergo Diymagni norunt, perpetuntur, & sentiunt, quod fera, quod belluae, quod ortiferæ continent venenato in dente natrices: quod leuitatis in homine, quod terreneo in animante culpabile est, præstans illanatura, & in perpetua virtutis humilitate consistens, scire alleueratur à vobis. Et, quid ergo sequitur necessario? ni vt eorum luminibus scintillæ emicent, flammæ æstuent, anhelum pectus spiritum iaciat ex ore, & ex verbis ardentibus, labiorum siccitas inpalbescat?

Corporum amorem, vt qui acer quidem sit, verum celeriter extingatur, ob eam causam pictores cum facibus, & pennis depingunt, quoniam nunc libidinem inflamat, nunc rutilum ob saturitatem euolat. At pecuniarum amorem nemo vnquam fingere, aut scribere ausus est. Cuius rei hæc fortasse causa est, quia ne amor quidem est, sed insatiabilis furor: aut hæc fortasse, quia nec fingi, nec describi potest. Neque enim quinquaginta duntaxat capita habet, vt fabulosa illa Hydra, per quæ ad inexplebilem ventrem cibos transmittat: nec insaturabilis illius portenti instar afficitur: nec denique Briarei in odum, centum duntaxat manibus armatus est, quin ne pennas quidem habet: Satiari enim atque expleri nequit. Quoniam itaque modo quispiam tale monstrum effingere, aut pingere queat? cum quo Scylla comparata fidem inuenisset, etsi aliqui incredibilis? Verum quoniam oratio quouis colore expressior est, ac quauis cerâ ad effingendum mollior, quantum libebit, eum delimitare conabor. Non quod id perfecte atque absolute consequi possit, sed vt belluinam ipsius, & inamœnam effigiem ijs, qui eo capti sunt, inuectiuâ oratione profcindat. Mihi enim puero nusquam similis esse videtur: non enim amor, sed furor; verum fœminæ cuidam: nam hoc quoque æmentis ipsius, atque improbitatis indicium sit, belluina forma præditæ: ignem quoque spirant, ac sexcentas viperas erinium loco in capite habenti, perpetuò sibilantes, ac mortiferum venenum euomentes: sexcentas item manus vnguib[us] abundantes; quorum opere alios lacerat, alios sagittis imperit, ab alijs pecunias extorquet: ac deinde sexcenta ora: neque enim minatur duntaxat, aut calumnias struit, verum etiam adularur: ac feruilem in modum alloquitur, & pferat. turpisque questus causa innumeratas excogitat occasiones. Quin oculos habet non vt natus consentaneum est, cernentes, aut quenquam verentes, vobis amicis, non, fiat, em, non cognatum, non benefactorem: verum asperum quoddam, & acre, atque crudele, & inhumanum, igneumque obruentes. Neque enim rerum naturam perspicit, nec illud animaduertit, quod per se periculis perimulta mouerit, ab hostium manus pecu-

A V A R I T I A.

Exat Chrysofomi præclarissima descriptio Homil. 20. in Matthæum, & homil. 9. in 1. ad Corinthios, vbi depingit mulierem quandam, forma belluina, barbaram, ignem spirantem, tristificam, nigram, quales Ethnici Poetæ depingunt Scyllas, quod fusc Isidorus Pelusio hac imagine est profequutus.

Descriptio LVII.

Τὸν μὲν τὸ σωμάτων ἐπιπλοῦν, ἀτε ἐριμὸν μὲν ὄντα, ταχέως δὲ σθενόμενον, διὰ τὸ τοῦ ζωγράφου σύνλαμπάσι, καὶ πλεῖστον γαστρι, ἢ ἄλλοι μὲν ὑπὲρ χειρὸς τὰ πάλιν, καὶ τὸν δὲ διὰ κόρην ἀρίστα λαύ. Τὸν δὲ τῶν χρημάτων οὐδὲ εὐτε πλάσσει, οὔτε γαστρι ἐπιπλοῦν τὰ χαμῆς ἐπειδὴ οὔτε ἐρασ ἐστίν, ἀλλὰ μαρία ἀνήκεσθαι. τὰ χαμῆς δὲ ἐπειδὴ οὔτε πλάσσει, ἀλλὰ οὔτε γαστρι αὐτὸν ὅσον τε, οὔτε γαστρι πέντε μόνοι ἐχει κεφαλὰς κατὰ τὴν μενεομένην ὕδραν, διὸ τῆς ἀ-